

FOTO: HENRIK BÜLLER

William Soovik.

William Soovik – en nordisk jazzkomet

Bohuslän Big Band och marschmusik lockade William Soovik att fortsätta med musiken som tonåring. Nu är han och hans grupp William Soovik Grand Finale! klara för att representera Sverige vid Nordic Jazz Comets i Köpenhamn den 10 februari 2022.

William Soovik växte upp med en musicerande pappa som var trombonist och arrangör i Bohuslän Big Band. Det innebar att William som barn fick följa med på konserter och repetitioner och att musiken blev en naturlig del av hans liv, precis som fotboll, hockey och skateboard. Efter hand tog musiken över.

– Jag kan förstå att barn kan tappa intresset för musik, särskilt om de bara går på sina instrumentlektioner

och sedan övar hemma. Det krävs något mer för att hålla intresset vid liv och för mig var det viktigt att få gå med på repetitioner och se vad som händer när man spelar musik tillsammans. Jag förstod att om jag håller på nu, övar och spelar med orkestrar på kulturskolan, så kommer jag kanske få göra det där som de andra håller på med sen – det som verkar så himla kul, berättar William Soovik.

2015 avslutade han sina studier på improvisationsmusiker-programmet vid Högskolan för Scen och Musik i Göteborg. Sedan dess har han frilansat. Under pandemin har han passat på att studera för att läsa in en lärarlegitimation.

– Det känns som att jag, sedan examen, spelat med tusen olika band och på något sätt lyckats sy ihop det. Jag har haft några extraknäck här och där och förstås sökt en del

Nordic Jazz Comets

Nordic Jazz Comets startade som en tävling för unga jazzgrupper år 2000. Med tiden har det utvecklats till ett showcase- och karriärsprojekt – en showcaseplattform för nordiska jazzgrupper och ett nätverk för arrangörer i de nordiska länderna. Projektet stärker relationerna mellan nordiska arrangörer, musiker och nationella organisationer. Fokus ligger på att utveckla en miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar praxis för evenemang och turnéer för att göra jazzen redo för framtiden.

Genom projektet har det blivit tydligt att både musiker och arrangörer i Norden vill ha ett tätare samarbete och att det finns mycket att utveckla mellan länderna.

Sedan 2017 genomförs Nordic Jazz Comets i samarbete med en festival eller arrangör i Europa. Projektet har besökt London, Berlin, Paris och Helsingfors. Den 10 februari 2022 är det dags igen och då gästar fem utvalda jazzgrupper Jazzhus Montmartre i Köpenhamn. William Soovik Grand Finale! representerar Sverige. På scen under kvällen står även Little North från Danmark, Adele Sauros Quartet från Finland, Tendra från Island och JUNO från Norge. Nordic Jazz Comets är ett samarbete mellan Svensk Jazz, JazzDanmark, Norsk Jazzforum, Jazz Finland och FÍH Music School Iceland.

LISA LÖFGREN

stöd. Många bäckar små har blivit en verksamhet, säger han.

Han har arbetat brett, inte bara inom jazz utan även rock och pop och genrer där emellan.

– Jag har tidigare jagat det där musikerkapet, det som jag upplevt att de flesta tycker är mest "cred-digt". Man ska ha jättemånga gigs och flänga runt och turnera med en massa olika band.

Han upplever att det finns en status i att göra så istället för att ha ett eget band som får spela ibland, men där man skriver musik och har en konstnärlig vision. Idag fokuserar William Soovik på färre projekt och vet mer vad han vill.

– Jag har tänkt mycket på det där med att vara nischad. Kanske hade det varit smart att vara mer nischad och ha en tydligare profil. Andra hade haft en tydligare bild av vad jag håller på med. Det är sällan jag blir kontaktad och tillfrågad om att medverka på ett "vanligt" jazzgig. Andra tror kanske inte att jag är intresserad. Men det är å andra sidan inte ofta jag blir tillfrågad om ett "vanligt" rockgig heller ... haha. Är man bred så blir man på något vis lite

mer abstrakt. Ibland har jag avundats dem som bara går på jazzjam och gör sin grej. Alla vet vad de pysslar med. Men, det har inte attraherat mig så det är inte jag helt enkelt.

William Soovik Grand Finale! bildades i sin nuvarande form 2016 men innan dess fanns ett par andra konstellationer.

– Jag har alltid fascinerats av marsch- och blåsorkestrar och när jag började på musikhögskolan ville jag skapa en mobil orkester som kunde gå omkring och lira. Marschmusik är fantastisk och även det har jag med mig sedan barndomen och pappa, berättar han.

Det visade sig att det var helt hopplöst att rodda ett så stort band, men de körde ett tag med tre saxofoner, två tromboner, trumpet, bas och trummor. Det var första gången bandet gick under namnet Grand Finale!

– Jag skrev arr och vi repade och hade någon enstaka spelning men jag hade så mycket att göra under den perioden att jag inte hann med och la projektet på hyllan.

2016–2017 hade många andra projekt lagts på is och det var dags

Hallå, har ni fattat?

1988 bodde jag i Rom under några månader. En kväll skulle jag gå på konsert med Miles Davis, en av mina idoler som jag aldrig tidigare hört live. Förväntansfull tog jag mig till stadion på konsertkvällen och väl på plats informerades vi om att Miles blivit sjuk och att pianisten Herbie Hancock flygits in från New York för att vikariera för Miles. Jag minns det som en riktigt bra konsert, men besvikelsen ville inte släppa taget om publiken. Efter det fick jag aldrig tillfälle att höra Miles, något jag ofta påminns om och varit lite ledsen över.

Jag har tänkt på den konserten många gånger under pandemin. Tänkt på vad en konsert kan betyda, vilka minnen och känslor den lämnar efter sig, i vilka situationer jag återkommer till den.

Mitt i den tyngsta perioden i vintras trodde jag ett tag att mötet med en livs levande publik var över. Människor skulle sakta men säkert vänja sig av med att gå hemifrån och möta musiken och publiken på plats. Det verkade vara det bekväma och självklara resultatet av många månader utan konserter. Vi skulle nog få till kvalitén på all streaming till slut. Kanske även få till det där med lön till musikerna.

Men så händer det, – Hallå, har ni fattat? Restriktioner lättar och jag stapplar utanför hemmet och provar. Går på några tillställningar som underbara, energiska, engagerade musiker och arrangörer ordnar. Och livsandarna vaknar! Jag sitter långt fram, nära stråkorkestern och kören och tårarna väller fram när jag omsluts av klangen. Fötterna stampar ikapp med svänget när funkbandet spelar. Jag blir omtumlad och överraskad av sextetten och sångarens texter till gitarkomp ger tröst.

Glädjen, samhörigheten, feelingen av att möta andra som är med om samma sak, samtidigt. Vi som utgör publik har en speciell uppgift, vi känner den, vi är medskapare här och nu. Utan oss ingen respons, utan oss ingen riktning. Nu märker vi skillnad och ser betydelsen av vår närvaro. – Hallå, har ni fattat?

Otroligt nog har många musiker vårdat sitt instrument, sitt övande, sitt skrivande och hållit det vid liv. Mot alla odds har musiken trotsat de sämsta av förutsättningar och vill klinga vidare. Så passa på nu när det stora utbudet av jul- och nyårskonserter väller över oss. Gå på en konsert av nyfikenhet och bli omtumlad. Gå på en konsert för att stötta dem som gjort den möjlig. Det gör inget om du går innan den är slut. Ge någon en konsert i julkapp. Passa på att gå på din Miles Davis-konsert innan det är försent. Vi ses!

Almaz Yebio,

musiker, pedagog och styrelseledamot i Svensk jazz

för bandet i sin nuvarande form att bildas för en första inspelning. William Soovik hade skrivit låtar och kände att det var tid att på riktigt göra något i eget namn. Skivan *Rus-tik Musik* spelades in relativt snabbt.

– Jag skriver alla melodier, men gruppen arbetar fram arrangemang gemensamt och jag är bara glad när andra går in och färgar musiken, det är bra med draghjälp. Det är utmatande att bestämma precis allt hela tiden.

Hur ska man beskriva musiken från William Soovik Grand Finale!? På bandets hemsida går att läsa att musiken är en hybrid med influenser

från såväl Led Zeppelin och Frank Zappa som Keith Jarrett, Charles Mingus och Ornette Coleman.

– Jag tänker i min naivitet att det här är musik som alla kan tycka om, att det kan fungera som en "gateway drug" till lite svårare musik. En ingång om man vill doppa tån i något som är lite mer komplext. Jag hör ibland människor säga att de inte förstår jazzmusik, eller att de inte gillar den. Det här kanske är jazz för folk som inte tycker om jazz. Det är ganska melodiskt och inte så kon-stigt harmoniskt. Vi kan väl säga att det är jazz för folk som gillar jazz också.

LISA LÖFGREN

"Jag tänker i min naivitet att det här är musik som alla kan tycka om"